

sídlo: Korunní 79/1171, 13000, Praha 3

telefon: 224 251 250 e-mail: info@spir.cz internet: www.spir.cz

bankovní spojení: Raiffeisenbank č.účtu: 375076001/5500 IČO: 70108005 DIČ: CZ70108005

Věc: Komentáře SPIR k návrhu Nařízení o ochraně fyzických osob

Připomínky Sdružení pro internetovou reklamu, z.s.p.o. (dále jen „SPIR“) k návrhu Nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů).

Cílem návrhu Nového *Nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů* (dále jen „Návrh Nařízení“ či „Nařízení“) je dle Evropské komise (dále jen „Komise“) zejména vytvořit pevný celoevropsky uplatnitelný rámec pro ochranu osobních údajů a přispět k větší důvěře spotřebitelů při nakupování on-line. Zároveň má Nařízení reagovat na nové trendy a zvýšený rozsah shromažďování osobních údajů on-line.

Z hlediska subjektů poskytujících služby informační společnosti na internetu v České republice je třeba konstatovat, že dosavadní úprava v rámci směrnice č. 95/46/ES a na ni navazujícího zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, v platném znění, se jeví zcela dostatečná a není ji třeba nahrazovat novou komplexní úpravou. Změny, které by snad mohly být vyvolány v souvislosti s rozvojem nových technologií a zákonodárce by shledal potřebu jejich postihnutí, by mohly být dostačujícím způsobem zavedeny formou novely směrnice č. 95/46/ES.

Při obecném pohledu nepředstavuje nová právní úprava žádné posílení právní ochrany proti dosavadnímu stavu. Naopak, zavedení celé řady nových institutů povede ke zvýšení právní nejistoty podnikatelů působících na trhu, aniž by přineslo pro subjekty údajů jednoznačné zlepšení. Nová právní úprava představuje také – přes opačné proklamace v její důvodové zprávě – značné zvýšení administrativní zátěže pro malé a střední podniky. Tyto podniky obvykle neexpandují za hranice svých národních států, takže nebudou profitovat z jednotné celoevropské úpravy, ale naopak pocítí tíhu nově zavedených omezení a zvýšené administrativní zátěže. K rozvoji podnikání, zejména pak malého a středního, Návrh Nařízení nepřispěje nijak.

Je třeba upozornit, že podle našich předběžných výpočtů nákladů spojených se zaváděním omezení daných Návrhem Nařízení se jeví jako pravděpodobné, že náklady společností s více jak 250 zaměstnanci se v důsledku Nařízení zvýší nejméně o 1,2 – 2,2 milionu korun ročně.

Z jednotlivých ustanovení Návrhu Nařízení bychom rádi upozornili na tyto problematické body:

1. **Čl. 3 odst. 2** – *toto ustanovení rozšiřuje působnost Nařízení na subjekty, které nejsou nijak usazeny v Unii, pokud sledují chování či nabízejí prodej zboží osobám, které mají v Unii své*

sídlo: Korunní 79/1171, 13000, Praha 3

telefon: 224 251 250 e-mail: info@spir.cz internet: www.spir.cz

bankovní spojení: Raiffeisenbank č.účtu: 375076001/5500 IČO: 70108005 DIČ: CZ70108005

bydliště. Toto ustanovení tak zůstává pouze v proklamativní rovině, neboť Unie nemá nástroje, jak by vynutila dodržování svého práva mimo své teritorium. V praxi internetového byznysu sledujeme stále častěji to, že subjekty stojící mimo regulaci České republiky či potažmo celé Unie čerpají výhody z často jednodušší a benevolentnější právní úpravy ve svých domovských státech. Internetové prostředí přitom - jak již z jeho povahy vyplývá - nezná hranic a umožňuje oslovovat uživatele v jednom státě z jiného státu. Představa evropského zákonodárce, že zpřísní regulaci pro subjekty usazené v Unii a jejich zahraniční konkurenci se pokusí omezit rozšířením dopadu vnitrostátní úpravy na jejich činnost, je zcela nerealistická a značně tak omezuje hospodářskou soutěž mezi evropskými podnikateli na internetu vůči jejich celosvětové konkurenci. Evropský zákonodárce by měl spíše usilovat o to, aby míra právní regulace v rámci EU byla omezena na nezbytné minimum, které ještě povede k dostatečné ochraně práv fyzických osob.

2. **Čl. 4 odst. 1** – *do definice subjektu údajů byl jako jeden z prvků umožňujících identifikaci doplněn „elektronický identifikátor“, což směřuje zejména na tzv. cookies. Definice neřeší, zda se Nařízení vztahuje pouze na osoby žijící či i na osoby zemřelé.* Výklad tohoto ustanovení je částečně uveden v recitativu 24, který však není zcela kompatibilní s textem definice uvedené v čl. 4 odst. 1. Při výkladu textu definice uvedené v čl. 4 se zdá, jako by samotný elektronický identifikátor (cookies) postačoval k identifikaci subjektu údajů. Naproti tomu recitativ 24 vychází – jak se zdá – z toho, že samotná cookies nemusí být nutně osobním údajem. Samotné cookies totiž neidentifikují konkrétní osobu, ale pouze konkrétní počítač, bez ohledu na to, kolik osob tento počítač využívá. Cookie tak správci – bez kombinace s dalšími údaji – neumožňuje ztotožnit uživatele (či více uživatelů) některého počítače s konkrétní fyzickou osobou. Z pohledu definice subjektu údajů tak bude sporné, zda má převážít výklad daný textem čl. 4 Nařízení či textem bodu 24 recitativu. **Domníváme se, že je třeba tento rozpor jednoznačně vyřešit ještě před přijetím zákonného textu a to tak, že samotná cookie není způsobilá identifikovat subjekt údajů. Jedná se přitom o zásadní otázku pro celou aplikaci Nařízení na internetový byznys. Pokud zákonodárce nechá tuto otázku nevyřešenou, bude to znamenat alespoň po dobu několika prvních let aplikace Nařízení značnou nejistotu pro subjekty na trhu působící. Pokud jde o osoby zemřelé, domníváme se, že by se na ně Nařízení nemělo vztahovat.**
3. Čl. 5 – v písm. c) je uloženo zpracovávat pouze nezbytné minimum informací. Nařízení vůbec nepřipouští situaci, kdy by byl zpracován větší než minimální objem informací s informovaným souhlasem subjektu údajů. Takové omezení dispozičního oprávnění subjektu údajů k jeho vlastním údajům je však naprosto nepřijatelné.
4. **Čl. 6 odst. 1** – *tento článek stanoví případy, kdy je možné v souladu se zákonem zpracovávat osobní údaje.* Podle našeho názoru zde nejsou dostatečně zakotveny výjimky pro svobodu projevu. Zejména pak konstrukce písm. f) ve svém důsledku znamená, že subjekt, který by překročil hranice přípustné pro svobodu projevu, by mohl být vedle standardních forem odškodnění (v rámci žalob na ochranu jména a dobré pověsti) trestán i ve formě pokuty

sídlo: Korunní 79/1171, 13000, Praha 3

telefon: 224 251 250 e-mail: info@spir.cz internet: www.spir.cz

bankovní spojení: Raiffeisenbank č.účtu: 375076001/5500 IČO: 70108005 DIČ: CZ70108005

podle Nařízení. To ve svých důsledcích povede k autocenzuře a omezení svobodné politické diskuze. Domníváme se proto, že je vhodné otázky související se svobodou projevu z rámce Nařízení zcela vyčlenit (viz i komentář k čl. 80), a to rovněž v souvislosti s novou rezolucí OSN prosazující svobodu v digitálním světě jako s jedním z základních lidských práv.

5. **Čl. 6 odst. 4** – *umožňuje zpracovávat osobní údaje i poté, kdy odpadl původní účel*. Toto ustanovení však pro tyto účely odkazuje pouze na případy uvedené v odstavci 1. pod písm. a) až e), z nejasného důvodu vynechává účel zpracování podle odstavce 1. písm. f). Doporučujeme i zde odkaz na písm. f) doplnit. Stejně tak zde není bezdůvodně uveden odkaz na odstavce 2.
6. **Čl. 6 odst. 5** – *tento odstavec opravňuje Komisi vydávat akty v přenesené působnosti za účelem dalšího vymezení podmínek, kdy je možné zpracovávat osobní údaje, pokud je to „nezbytné pro uskutečnění oprávněných zájmů správce“*. Domníváme se, že takto důležitá otázka by neměla být vyňata z kompetence evropského zákonodárce a svěřena pouhému správnímu orgánu, jako je Komise. Doporučujeme vypustit.
7. **Čl. 7 odst. 1** – *přenáší důkazní břemeno o tom, že subjekt údajů vyjádřil souhlas s jejich zpracováním, na správce*. Domníváme se, že v některých případech nebude tento přenos důkazního břemene vhodný. Toto ustanovení by mělo být zmírněno minimálně tak, že k přesunu důkazního břemene nedochází v případech, kdy z chování subjektu bylo seznatelné, že svůj souhlas vyjádřil.
8. **Čl. 7 odst. 4** – *podle tohoto ustanovení vyjádření souhlasu nepředstavuje právní základ pro zpracování údajů tam, kde mezi postavením subjektu údajů a správce existuje značná nerovnováha*. Podle recitálu je to zejména ve vztahu zaměstnanec – zaměstnavatel. Dané ustanovení však zcela přehlíží skutečnost, že i pokud existuje nerovnováha mezi správcem a subjektem, může se tento nerovnovážený stav projevat pouze v některých aspektech. Např. zaměstnanec dá svému zaměstnavateli, který provozuje internetový obchod, souhlas se zpracováním osobních údajů v souvislosti s nákupem v tomto obchodě (který nebude jakkoliv souviset s jeho zaměstnáním). Dané ustanovení by proto mělo být doplněno tak, že nerovnováha musí být dána v souvislosti s konkrétním zpracováním osobních údajů, k němuž se souhlas uděluje.
9. **Čl. 8** – *nutnost ověření souhlasu dítěte mladšího 13 let rodičem*. Odstavec 1. jednoznačně stanoví, že souhlas dítěte mladšího 13 let musí být schválen rodičem dítěte. V praxi ovšem často nelze - obzvláště na internetu - zjistit, zda osoba, která souhlas uděluje, je mladší 13 let či nikoliv. V této souvislosti nepomůže ani uvádění kolonky pro věk, kdy může být dítětem uveden nesprávný údaj, navíc by takový požadavek často vedl k nadbytečnému archivování údajů o věku, které není nezbytné. Z praktického hlediska se jeví vhodnější taková úprava v čl. 8, kdy povinnost získávat souhlas rodičů byla vypuštěna a by správce údajů byl zavázán vymazat údaje, o nichž se hodnověrně dozví, že se týkají dítěte mladšího 13 let a nebyl k jejich zpracování dán souhlas rodiče dítěte.

sídlo: Korunní 79/1171, 13000, Praha 3

telefon: 224 251 250 e-mail: info@spir.cz internet: www.spir.cz

bankovní spojení: Raiffeisenbank č.účtu: 375076001/5500 IČO: 70108005 DIČ: CZ70108005

10. **Čl. 9 odst. 1** – *do zvláštní kategorie osobních údajů patří také údaje o odsouzení v trestních věcech.* Není zjevné, proč by měli pachatelé trestných činů požívat zvýšené ochrany (vyjma – v některých výjimečně odůvodnitelných případech – dětí a mladistvých). Trestné činy jsou činy pro společnost škodlivé. Tlak společnosti, daný znalostí osoby pachatele, má značný odrazující účinek před pokračováním v trestné činnosti. Navíc zpracovávání údajů o odsouzeních v trestních věcech může naopak sloužit ke kontrole rozhodovací činnosti soudů ze strany veřejnosti a odhalování justičních omylů. Doporučujeme proto tento údaj buď vypustit, nebo alespoň omezit zákaz pouze na mladistvé pachatele.
11. **Čl. 9 odst. 2 písm. i)** – *umožňuje ve stanovených případech zpracovávat citlivé údaje (etnický původ, zdravotní údaje apod.)* Je vhodné doplnit jako důvod pro výjimku i žurnalistickou činnost, resp. svobodu projevu.
12. **Čl. 9 odst. 3** – *tento odstavec opravňuje Komisi vydávat akty v přenesené působnosti za účelem dalšího vymezení podmínek, kdy je možné zpracovávat zvláštní kategorie osobních údajů.* Domníváme se, že takto důležitá otázka by neměla být vyňata z kompetence evropského zákonodárce a svěřena pouhému správnímu orgánu, jako je Komise.
13. **Čl. 10** – *stanoví výjimku pro správce v tom smyslu, že nejsou povinni získávat dodatečné informace ke zjištění totožnosti subjektu údajů, pokud jimi zpracovávané údaje jim nedovolují identifikovat fyzickou osobu.* V praxi však u velkých korporací může dojít k tomu, že ty pro různé účely získají osobní údaje, které by ve svém celku – pokud by byly zpracovávány hromadně a na jednom místě – umožňovaly identifikaci fyzické osoby, v praxi však k takovému hromadnému zpracování nedochází (např. společnost získá údaje o svém zákazníkovi včetně jeho e-mailové adresy a IP adresy a zároveň získá údaje o počtu návštěv z této IP adresy na svých webových stránkách; tyto údaje však eviduje odděleně). Čl. 10 však pro tento účel výjimku nestanoví. Takový správce by pak byl povinen agregovat veškeré své osobní údaje na jednom místě, aby vyhověl Nařízení, a nemůže se dovolávat výhody dané čl. 10. V praxi tak vzniknou obrovské „sety informací“, které budou obsahovat mnoho údajů. Možnost zneužití takovýchto setů je pak paradoxně větší, neboť ty budou obsahovat velké množství zajímavých údajů a budou tak zajímavým cílem např. pro hackerské útoky.
14. **Čl. 13** – *stanoví povinnost oznamovat příjemcům, kterým byly zpřístupněny údaje, jejich opravy a výmazy.* Zde doporučujeme připojit mezi výjimky z této povinnosti i případy, kdy:
 - a) změněné informace budou zpřístupněny obdobným způsobem jako byly informace původní, nebo
 - b) z povahy věci vyplývá, že takovéto zvláštní upozornění není třeba.Např. po provozovateli katalogů podnikatelských subjektů (kde jsou často zapsáni i podnikatelé – fyzické osoby) nelze požadovat, aby při změně údaje (např. adresy provozovny subjektu údajů) zvlášť upozorňovali na tuto změnu ve svém katalogu.
15. **Čl. 14** – *Tento článek obecně zakotvuje povinnost správce poskytnout určité informace subjektu údajů a to de facto automaticky po jejich získání.* Tato povinnost je příliš široce formulovaná a to i přes ustanovení odst. 5., který stanoví určité výjimky z této obecné

sídlo: Korunní 79/1171, 13000, Praha 3

telefon: 224 251 250 e-mail: info@spir.cz internet: www.spir.cz

bankovní spojení: Raiffeisenbank č.účtu: 375076001/5500 IČO: 70108005 DIČ: CZ70108005

povinnosti. Zejména v případě masových služeb, např. katalogů firem, se jeví plnění takovéto povinnosti jako nesmyslné. Jedná se o další zbytečnou zátěž pro správce údajů. Doporučujeme vypustit.

16. **Čl. 14 odst. 1** – *upravuje povinnost informovat subjekt údajů o shromažďování osobních údajů.* Opět je zde třeba doplnit výjimku pro účely shromažďování údajů za účelem výkonu práva na svobodu projevu.
17. **Čl. 14 odst. 3** – *stanoví povinnost poskytnout subjektu údajů informace o původu shromažďovaných osobních údajů.* Doporučujeme vypustit, a to s ohledem na možné zneužívání k prolomení ochrany zdroje u hromadných sdělovacích prostředků a s ohledem na to, že archivovat údaje o původu informací není vždy možné, resp. by to vedlo k nadměrné zátěži správců.
18. **Čl. 15** – *stanoví povinnost správce poskytnout subjektu údajů na jeho žádost informace o údajích, které o něm zpracovává.* Tento článek neobsahuje žádné výjimky z této povinnosti. Výjimky by však měly být stanoveny alespoň:
 - a) pro účely údajů, které jsou shromažďovány za účelem výkonu práv správce (např. za účelem podání žaloby na subjekt, který porušuje práva správce, kde není logické, aby měl takový porušitel právo se dozvědět vše, co má správce o jeho protiprávní činnosti k dispozici; takovým případem může být shromažďování informací o počítačových pirátech apod.) nebo
 - b) pro výkon žurnalistické činnosti.
19. **Čl. 17 odst. 1 písm. c)** – *toto ustanovení zakotvuje „právo být zapomenut“.* Odkaz v písm. c) je však naprosto zmatečný, protože samotné vznesení námítky neurčuje, zda shromažďování osobních údajů je prováděno *lege artis* nebo *contra legem*. Doporučujeme toto ustanovení vypustit.
20. **Čl. 17. odst. 3 písm. a)** – *stanoví výjimku pro povinnost výmazu pro případ, kdy je uchovávání osobních údajů nezbytné pro výkon práva svobody projevu.* Měl by zde být doplněn i případ, kdy došlo ke zveřejnění v souvislosti s výkonem práva na svobodu projevu (tzn. údaj již byl zveřejněn a nadále nebude zveřejňován jinak). V písm. c) je vhodné doplnit i žurnalistické účely. Mělo by zde být také výslovně stanoveno, že právo na výmaz se nevztahuje na případy, kdy by výmazem došlo k narušení informační hodnoty historického dokumentu. Např. technicky je proveditelný výmaz údaje z elektronického archivu obsahujícího scany výtisků starých novin, nicméně v praxi by to znamenalo znehodnocení daného archivu a zpětnou změnu historické vypovídací hodnoty daného dokumentu.
21. **Čl. 18 odst. 2 a 3** – *přenositelnost osobních údajů.* Může se vztahovat např. na archivy e-mailové korespondence či údaje uveřejněné na Facebooku či obdobné sociální síti. Ustanovení ve své podstatě neřeší otázku „bránění“ v přenosu informací, které vyplývá z podstaty věci, ale ve skutečnosti stanoví povinnost některým podnikatelským subjektům implementovat systémy stanovené Komisí tak, aby tato převoditelnost byla možná. S ohledem na mizivý reálný dopad Nařízení na subjekty usazené mimo Unii to povede

sídlo: Korunní 79/1171, 13000, Praha 3

telefon: 224 251 250 e-mail: info@spir.cz internet: www.spir.cz

bankovní spojení: Raiffeisenbank č.účtu: 375076001/5500 IČO: 70108005 DIČ: CZ70108005

k tomu, že podnikatelé z Unie budou nuceni implementovat tyto systémy (= umožnit uživatelům svých služeb jednoduše přejít ke konkurenci), zatímco uživatelé konkurenčních služeb mimo Unii tuto možnost přejít ke službě provozované v Unii mít nebudou. Ve svém důsledku znamená Nařízení závažné znevýhodnění evropských podnikatelů. Unifikace datových formátů navíc povede ke značným výdajům na straně správců údajů (nutnost změn softwarových systémů apod.).

22. **Čl. 19 odst. 1.** *Toto ustanovení umožňuje subjektu údajů vznést námitku proti zpracování údajů, pokud správce neprokáže závažné legitimní důvody pro zpracování.* Toto ustanovení je zcela nejasné. Komu bude správce prokazovat závažné důvody? Proč by měl správce prokazovat důvod, pokud jím bude ochrana zájmů správce proti subjektu údajů, který by se tak mohl dozvědět informace, které hodlá správce využít (boj proti počítačovým pirátům apod.)? Doporučujeme vypustit.
23. **Čl. 20 odst. 1** – *zakazuje automatické systémy určené pro vyhodnocení nějakých rysů osobnosti fyzické osoby nebo určené mj. k analýze či předpovídání mj. plnění pracovních povinností.* Je třeba obdobně jako je uvedeno pod bodem 2 vyjasnit, zda se tento zákaz vztahuje i na případy, kdy jediným identifikátorem dané osoby je např. cookie. Dále není naprosto žádný důvod zakazovat zaměstnavatelům vyhodnocování plnění pracovních povinností automatickými systémy. Slova „plnění pracovních povinností“ by proto měla být vypuštěna. Zásadním problémem daného ustanovení je také použití termínu „fyzická osoba“ namísto „subjekt údajů“. Tento zákaz tak dopadá na jakoukoliv činnost týkající se jakékoliv fyzické osoby, byť tato osoba nemůže být správcem identifikovaná. Jedná se o zásadní omezení dosavadní praxe na internetu, zejména pak ve spojení s potenciálním posouzením cookies jako nástroje automatizovaného zpracování dat! Podle recitálu 58 jsou navíc vždy z automatického zpracování vždy vyloučeny děti.
- Široká definice použitá Komisí navíc pokrývá řadu zpracování, k nimž běžně dochází zejména v internetovém prostředí, a které nejsou uživateli považovány za škodlivé (běžné cookies apod.). Takovéto zpracování není obvykle používáno k marketingové komunikaci, ale slouží uživatelům ke snadnějšímu využití příslušných internetových stránek.
24. **Čl. 20 odst. 3** – *zakazuje automatické zpracování zvláštních kategorií údajů podle čl. 9 a to bez výjimky.* Podle našeho názoru neexistuje důvod, proč neumožnit automatizované zpracování takových údajů se souhlasem subjektu údajů. Je vhodné proto tuto možnost do tohoto odstavce doplnit.
25. **Čl. 22 odst. 1** – je zde použito nevhodné slovo „politiky“.
26. **Čl. 23 odst. 2** – *přijaté mechanismy mají zaručit, že osobní údaje nebudou standardně zpřístupňovány neomezenému okruhu osob.* Např. u internetových katalogů firem nelze tento požadavek splnit. Poslední větu doporučujeme vypustit. *Údaje mají být zpracovávány pouze v nezbytně nutném rozsahu* – toto ustanovení neřeší otázku informovaného souhlasu a neumožňuje širší zpracování údajů ani se souhlasem (viz. komentář výše pod bodem 3.)

sídlo: Korunní 79/1171, 13000, Praha 3

telefon: 224 251 250 e-mail: info@spir.cz internet: www.spir.cz

bankovní spojení: Raiffeisenbank č.účtu: 375076001/5500 IČO: 70108005 DIČ: CZ70108005

27. **Čl. 26 odst. 2 písm. b)** – stanoví povinnost ve smlouvě mezi zpracovatelem a správcem upravit povinnost zpracovatele zaměstnávat pouze pracovníky, kteří se zavázali k mlčenlivosti nebo na něž se mlčenlivost vztahuje ze zákona. Povinnost zpracovatele zaměstnávat pouze pracovníky, kteří se zavázali k mlčenlivosti nebo na něž se mlčenlivost vztahuje ze zákona, by měla být vztažena pouze k těm pracovníkům, kteří mohou přijít do styku s osobními údaji. Doporučujeme upravit.
28. **Čl. 31** – ohlašování případů narušení bezpečnosti osobních údajů orgánu dozoru. Povinnost oznamovat narušení bezpečnosti osobních údajů orgánu dozoru by měla být stanovena pouze pro závažné případy, u nichž hrozí značné riziko zneužití osobních údajů. Současný text návrhu může vést k zahlcení orgánů dozoru oznámeními. I v tomto čl. 31 by měla být upravena výjimka obdobná výjimce podle čl. 32 odst. 3 (ovšem bez nutnosti prokazovat provedení opatření orgánu dozoru). Lhůta 24 hodin pro ohlášení „je-li to možné“ (což bude v principu vždy) se jeví jako nepřiměřeně přísná, zejména s ohledem na nutnost určení rozsahu narušení bezpečnosti a prověření, zda k narušení bezpečnosti skutečně došlo. Doporučujeme proto tuto lhůtu vypustit. Vedle toho je třeba upozornit na to, že daná informační povinnost může vést k porušení ústavněprávní zásady „*nemo tenetur se ipsum accusare*“ (nikdo není povinen sám sebe obviňovat). Skutečnost, že byla dobrovolně splněna tato povinnost, by proto měla být uvedena minimálně mezi polehčujícími okolnostmi při stanovení výše sankce.
29. **Čl. 33** – posuzování dopadu na ochranu údajů. V principu duplicitní k čl. 23. Povede ke značné administrativní zátěži pro správce údajů. Doporučujeme vypustit.
30. **Čl. 35** – zavedení povinné funkce inspektora osobních údajů pro podniky zaměstnávající více jak 250 osob. Naprosto nepotřebný institut. Doporučujeme vypustit.
31. **Čl. 73 odst. 2 a 3** – právo organizací zřízených s účelem chránit práva a zájmy subjektů údajů vznášet stížnosti k orgánu dozoru jménem subjektu údajů. Toto právo zásadním způsobem zasahuje do práv jednotlivců, neboť daná sdružení jsou oprávněna vznášet stížnosti **jménem subjektu údajů**, aniž by byla povinna si vyžádat stanovisko či souhlas tohoto subjektu. Pokud se dané sdružení stane účastníkem řízení, bude mít tak přístup k osobním údajům ze správního spisu týkajícího se daného subjektu, aniž by ten s tím vyslovil souhlas. Navíc podání takové stížnosti může být provedeno přímo proti zájmům a vůli daného subjektu údajů. Ačkoliv uznáváme možný přínos takovýchto organizací, měla by být jejich práva vyvážená a mělo by být dbáno zejména ochrany samotných subjektů údajů.
32. **Čl. 78 odst. 1** - členské státy jsou oprávněny stanovit pravidla pro sankce, jež budou ukládány podle Nařízení. Čl. 79 však obsahuje sám o sobě hranice pro výši sankcí. Doporučujeme precizovat, zda se článek 78 vztahuje pouze na procedurální pravidla či také na výši sankcí.
33. **Čl. 78 odst. 2** – stanoví, že jestliže správce určil zástupce, vztahují se veškeré sankce na zástupce. Účel tohoto ustanovení není zřejmý. Pokud se jedná o zástupce ve smyslu čl. 25, je vhodné to v tomto ustanovení výslovně uvést.

sídlo: Korunní 79/1171, 13000, Praha 3

telefon: 224 251 250 e-mail: info@spir.cz internet: www.spir.cz

bankovní spojení: Raiffeisenbank č.ú.čtu: 375076001/5500 IČO: 70108005 DIČ: CZ70108005

- 34. Čl. 79 – sankce a jejich výše.** Konstrukci sankcí odvozených od obratu považujeme za zcela nevhodnou. Takováto koncepce se používá např. v soutěžním právu, kde ovšem dopad protiprávního jednání skutečně směřuje vůči neuzavřenému okruhu spotřebitelů – zákazníků a vyšší sankce hrají svoji roli, neboť je nerealistické, aby každý spotřebitel dotčený protiprávním jednáním podával žalobu a domáhal se odškodnění. V případě Nařízení je ovšem dopad případných pochybení omezen pouze na osoby, o jejichž osobní údaje se jedná, které jsou určitelné a identifikovatelné a které se pak mohou domáhat odškodnění. Výše sankce až do 2 % obratu v kombinaci s nejasnými definicemi použitými v Nařízení a s tím, že Nařízení nově přísně reguluje činnosti, které byly po dlouhá léta podnikateli běžně provozovány, aniž by veřejnost jejich provozování jakkoliv zpochybňovala, má odrazující charakter a může vést buď k tomu, že dané podniky raději zvolí mimoevropskou jurisdikci nebo vůbec nezačnou v daném segmentu podnikat.
- 35. Čl. 79 odst. 3 – možnost neuložení sankce podnikům s méně než 250 zaměstnanci.** Ačkoliv chápeme nutnost méně přísných pravidel pro malé a střední podniky, zejména pak v Nařízení, které pro ně stanoví celou řadu administrativně náročných povinností, není disproporce v tomto ustanovení přijatelná. Výhoda upozornění bez sankce by měla být přiznána i velkým podnikům.
- 36. Čl. 79 odst. 5 písm. g).** *Tento článek umožňuje uložit pokutu až do výše 500.000,- EUR nebo 1 % celosvětového obratu tomu, kdo nedodrží pravidla týkající se svobody projevu.* Ve své podstatě se jedná o dodatečnou sankci vedle nároků osob, do jejichž práv bylo zasaženo ze strany tisku či elektronických médií, na odškodnění v rámci ochrany dobré pověsti. Ve své podstatě se jedná o nástroj následné cenzury, který může být jednoduše zneužitelný. Důsledky takovéto úpravy mohou být i v oblasti autocenzury – média raději nebudou psát o věcech, v nichž jim bude hrozit pokuta. Existuje zde reálná hrozba zneužití takovéhoho institutu ze strany zpravodajství dotčených osob (např. politiků). Doporučujeme pro tyto případy nestanovit žádnou sankci, resp. postupovat podle doporučení v bodu 32.
- 37. Čl. 79 odst. 7 – Tento článek dává Komisi právo měnit výši pokut.** Domníváme se, že o tak závažných věcech jako je výše pokut by neměl rozhodovat pouhý správní orgán; toto rozhodování by mělo být svěřeno zákonodárci.
- 38. Čl. 80 – Upravuje právo na svobodu projevu, přičemž odchylky mají stanovit „pouze“ jednotlivé členské státy.** Jedná se o naprosto nevhodný legislativní koncept, kdy by členské státy měly rozhodovat o „suspendaci“ Nařízení pro otázky svobody projevu. Tato otázky by ovšem měla být alespoň rámcově upravena Nařízením samotným, resp. Nařízení by se vůbec nemělo vztahovat na výkon svobody projevu.